

ВѢНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЪ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

Молба.

М. Теофиловъ.

— Пеперуди! Пеперуди! . . . Тича то,
шапка маха на слѣдъ тѣхъ:
смѣхъ и пѣсни, веселъ смѣхъ,
а пѣкъ слънце, а пѣкъ слънце — кръвъ съ злато.

Ей настигна ги, удари . . Тамъ една
въ шапката се завъртѣ, —
смѣхъ до Бога зазвѣнтѣ . . .
Ей и друга — лека, шаренка падна!

Но . . . крилцата ѝ кждѣ сж? — Ето, тамъ
паднали сж на цвѣта . . .
— Какъ лети щешъ по свѣта,
пеперудке, какъ лети-щешъ тукъ и тамъ?

— Бабо, бабо, — нѣ, крилцата ѝ приший!
— Ахъ ти, глупче — вижъ молба —
тѣ растатъ ѝ на гърба!
— Бабо, бабо, — нѣ крилцата ѝ приший.

И то плаче . . . Пеперуда безъ крилѣ
е — нима ще да пълзи? . . .
И забликуватъ пакъ сълзи —
— Бабо, бабо, приший малки ѝ крилѣ! . . .